Należność pocztowa opłacona ryczałtem

Rok X. Warszawa, 1 września 1929 r. Nr. 17 (151).

MASZYNISTA

ORGAN ZAWODOWEGO ZWIĄZKU MASZYNISTÓW KOLEJOWYCH

PISMO ZAWODOWE
POŚWIĘCONE SPRAWOM
MASZYNISTÓW
I KOLEJNICTWU

Wychodzi 1 i 15 każdego miesiąca

Cena N-ru 25 gr. Członkowie związku otrzymują pismo bezpłatnie.

Rękopisów redakcja nie zwraca
Anonimów nie uwzględnia się
Ceny ogłoszeń wedle umowy

REDAKCJA
i ADMINISTRACJA
Warszawa, ul. Chmielna 9, m. 9.
Telefon Nr. 195-28 i 539-00
Konto czekowe P. K. O. Nr. 3585

Własne sprawy
we własne bierzmy ręce!

X WALNY ZJAZD DELEGATÓW Z.Z.M.

POZNAŃ 29, 30, 31 LIPCA i 1 SIERPNIA 1929 R.

(Dokończenie).

III dzień obrad.

Przewodniczący Zjazdu, kol. Borkowski otwiera obrady o g. 9.30 rano i przystępuje do uzupełnienia sprawozdania z działalności Zarządu Głównego i Prezydjum za ubiegły okres. Zaznacza, że dzięki ostatnim wiecom Pracowników Państwowych zorganizowanym przez C. K. P. P. w których brały udział organizacje skupione w C. K. P. jako dodatni rezultat tychże, Rząd przystąpił do rozpatrzenia ustaw: emerytalnej i pragmatyki służbowej dla kolejarzy, ustawa emerytalna została przyjętą na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 4 lipca r. b., pragmatyka została odłożoną, zaznacza, że nareszcie po 10 latach zostaje załatwiony jeden z ważnych postulatów, a mianowicie zaliczania w służbie parowozowej 1½ roku za każdy rok służby spędzonej na parowozie, dla kol. z pod zaboru austrjackiego za cały czas wpłacania zwiększonych wkładek, dla pozostałych zaborów od czasu powstania P. K. P. W ustawie emerytalnej zostało pominięte wiele poprawek, złożnych przez Z. Z. K. i Zw. M-stów, jednak naogół jest ona lepszą od ustawy z roku 1923 chociażby z tego powodu, że oprócz emerytury w razie nieszczęśliwego wypadku przyznaje dodatkowe wynagrodzenie; że nie została na tem posiedzeniu przyjęta pragmatyka dla kolejarzy, tego żałować nie należy, gdyż brzmienie niektórych paragrafów projektu pragmatyki jest nie do przyjęcia, jak np. zwolnienie ze służby etatowej po 10 latach bez podania przyczyny zwolnienia, dwukrotna niedostateczna kwalifikacja daje prawo władzy przełożonej do zwolnienia z pracy i cały szereg innych niedomagań tej ustawy czyni ją niemożliwą do przyjęcia. W sprawie godz. kilom. omawia przedkładaną p. Ministrowi sprawę podwyżki o 15%, przestrzenie górzyste i pociągi podmiejskie, sprawę kolejek wąskotorowych, sprawę premji węglowych, badań lekarskich, sprawę dyspozytorów. Kol. Borkowski stwierdza, że prezydjum żyło życiem członków, gdziekolwiek i jakakolwiek pomoc potrzebną była członkom ze strony prezydjum tam bez oglądania się prezydjum w tej chwili stawało do obrony i pomagało czy to moralnie czy materjalnie; nie mając w budżecie ani grosza uchwalonego na nadzwyczajne zapomogi bezzwrotne kilka tysięcy złotych zostało na ten cel wydanych. Kol. Borkowski pomimo swej ciężkiej pracy bardzo często udzielał się jako obrońca w komisjach dyscyplinarnych zawsze z dodatnim rezultatem. W imieniu prezydjum dziękuje wszystkim kolegom za bardzo serdeczne i miłe przyjęcie jakiego doznawali członkowie prezydjum przy objazdach kół i okręgów, jeden fakt pozostaje smutny i niezatarty w pamięci czł. prezydjum, t. j. przyjęcie na Warszawie Głównej, gdzie dopuszczono się znieważenia prezydjum.

Następnie omawia przystąpienie Z. Z. M. „Związku Stowarzyszeń Zaw. w Polsce". Pomijając potrzebę tego przystąpienia, zapytuje się delegatów, z których pokaźna liczba była obecną podczas zapadnięcia uchwały tego przystąpienia na VIII Walnym Zjeździe w Wilnie, czy uchwalone postulaty na zjazdach obowiązują prezydjum do ich wykonania czynie, jeżeli tak jest, że uchwały obowiązują i prezydjum odpowiedzialne jest za ich zrealizowanie, to zapytuje się zjazdu, czy miał ktokolwiekbądź prawo występowania na zewnątrz przeciwko uchwale 160 delegatów, i przeciwko temu, co od 4 lat było tematem każdego zjazdu i wyrażało się poprostu życiową koniecznością związku. Wszakże już kol. Majlich w czasie swego urzędowania na zasadzie uchwał Zjazdów i Zarz. Głównego wszczął pertraktacje ze Zw. Zaw. o przyjęciu naszego związku, jednak wówczas brak było ze strony związków zawodowych zaufania do naszego związku, zaufanie to uzyskaliśmy ze strony świata pracy przy ostatnich wyborach do sejmu i senatu, gdzie zajęliśmy wyraźne stanowisko, że interesy nasze i interesy wszystkich ludzi pracy są jednakowe. Jak nas dotąd bagatelizowano, niech nam posłużą jako przykład obietnice Rządów ciągle nam powtarzane, że pierwsze nadwyżki budżetowe pójdą na poprawę bytu prac. państwowych. Dzisiaj przyglądamy się miljonowym inwestycjom dokonywanym kosztem naszych głodowych poborów, jednak ilekroć zwrócą się przedstawiciele związku z żądaniem o poprawę bytu otrzymują od 10 lat oklepana odpowiedź, że Rząd

uznaje konieczność poprawy bytu i leży mu bardzo na sercu poprawa bytu prac. państwow., lecz brak jest w tej chwili na to pieniędzy. Ostatnie wystąpienia na zewnątrz niektórych członków tembardziej wykazały, że brak nam jest solidarności i stanowczości do zrealizowania naszych życiowych postulatów, a jako jaskrawy przykład może służyć rok 1923 gdzie tylko przy pomocy Zw. Zaw. wyszliśmy z walki obronną ręką. Jak stwierdzili w swych przemówieniach goście zagraniczni, większość zw. m-stów zagranicznych należy do międzynarodówki transportowej, a o celowości tego należenia przekonali się doskonale delegaci X Waln. Zjazdu, gdzie m-ści państw zagranicznych oświadczyli, że czuli już dawno potrzebę porozumienia się z nami o naszych warunkach płacy i pracy, co stać się może tylko wtedy kiedy wszyscy znajdziemy się, bez względu na przynależność państwową w jednej organizacji. Kol. Borkowski oświadcza, że Zarz. Główny i prezydjum spełniło sumiennie uchwały Zjazdu i dlatego też przystąpienie do „Zw. Stowarzyszeń Zaw. w Polsce" i do I. T. F. powinno być przyjęte **przez** X Walny Zjazd do wiadomości bez dyskusji.

Następnie wice prezes kol. **Komorowski** omawia akcję interwencyjną związku na terenie M. K. w której z ramienia prezydjum brał czynny udział.

Zabiera głos następny członek prezydjum kol. **Siadak**. W swem przemówieniu podkreśla, że Z. Z. M. nie stoi jeszcze na wysokości organizacji zawodowej, za mało jest wśród członków wyrobienia, brak jedności, i solidarności, czego najlepszym dowodem są ciągłe wichrzenia w poszczególnych kołach, jak to w Skarżysku, War. Głównej, Krakowie i Stanisławowie. Wszystko byłoby w porządku, gdyby się rozchodziło tym ludziom o potęgę organizacji i dobro członków, lecz ostatnie zjazdy najlepiej dowodzą, że jest to tylko ciasny i wyłącznie osobisty interes tych ludzi. Wobec tego stanu rzeczy uważa, iż dla wzmożenia naszych sił należy złączyć się z potężną organizacją, któraby interesów naszych broniła jak swoich. To się stało przez przystąpienie do Zw. Zaw. co zresztą było wykonaniem uchwały VIII Wal. Zjazdu.

Przechodząc do spraw organizacyjnych prosi wichrzycieli, żeby się tak bardzo, jak to w prasie sanacyjnej pisali, o całość związku nieobawiali. Organizacja nasza spotęgowała się o 1000 czł., nie licząc zmarłych kol. i tych, którzy wyszli do emerytury, a to jest najlepszym dowodem słuszności poczynań naszego Związku. Praca w okr. i kołach idzie coraz składniej. Zwraca się do przedstawicieli kół z prośbą o regularne nadsyłanie raportów miesięcznych. W dziedzinie kulturalno - oświatowej omawia wydawnictwa „M-sty" i „Techniki parowozowej", wydawanie biuletynów z wiadomościami, wyłącznie dotyczącemi naszej organizacji, wzywa do solidarności, a przez to do stworzenia potężnej organizacji Z. Z. M.

Kol. **Sommerfeldt** wyjaśnia poszczególne pozycje bilansu oraz przedstawia rozwój finansowy związku od czasu objęcia stanowiska skarbnika do chwili obecnej.

Kol. **Spyt** w uzupełnieniu sprawozdań członków prezydjum, z naciskiem zaznacza, że pomimo usilnych interwencyj ze strony naszego związku na terenie M. K. i na terenie M. Sprawiedliwości nigdy niedało się zauważyć tyle aresztowań za wypadki wśród maszynistów, co przy obecnym Rządzie; bez podania przyczyn i zbadania okoliczności, bez dochodzeń aresztuje się m-stów z miejsca w niektórych wypadkach niedając fachowej obsługi do parowozu pod parą, który się bez żadnej opieki pozostawia na linji. Kol. Spyt oświadcza, że jest dumnym z pracy w prezydjum, gdyż w ubiegłej kadencji praca Zarządu Głównego, a także Prezydjum przyniosła owoce, zginęły granice dzielnicowości, pracowano jedynie i wyłącznie dla dobra wszystkich zorganizowanych w Z. Z. M.

Zdaje sprawozdanie kol. **Wierzbicki**, przewodniczący Głów. Kom. Rewizyjnej.

Stwierdza, że przez cały ubiegły okres kasa Związku była prowadzoną wzorowo, odczytuje protokuły z rewizji kasy za cały rok ubiegły, wyjaśnia pozycje budżetu, cyfrowo ujmując wydatki każdej pozycji, porusza sprawę zatargu z IX Walnego Zjazdu i proponuje odczytać akt rejentalny kupna domu z nabytemi równocześnie ruchomościami, zaznacza, że w spisie policyjnym Kom. Rewizyjna nie znalazła pozycji 36 kg. srebra. Przewodniczący kol. Borkowski prosi delegatów, ażeby raz na zawsze skończyć z plotkami, o cierpliwość i wysłuchanie spisu policyjnego nabytych rzeczy. Wobec sprzeciwu stawia wniosek pod głosowanie, delegaci ogromną większością wniosek o odrzucenie aktu odrzucili.

Kol. Wierzbicki kończąc stawia wniosek o udzielenie ustępującemu Prezydjum absolutorjum.

Przewodniczący otwiera dyskusje nad sprawozdaniem prezydjum i komisji rewizyjnej.

W dyskusji zabrali głos kol. kol.: Olczak, Kołodziejczyk, Grzesikowski, Pruszyński.

Po przemówieniu kol. Pruszyńskiego przewodniczący zarządza przerwę do g. 16.

Po przerwie obiadowej kol. Borkowski odczytuje nadesłane dalsze depesze z życzeniami od:

1) Związku Maszynistów Szwedzkich.
2) P. Prezesa Dyr. K. P. w Krakowie.
3) p. Mecenasa Domańskiego.
4) Zw. Centrali Odzieżowej.
5) Architekta p. Polkowskiego.
6) w/z Pana Prezesa Rady Ministrów p. Ministra Składkowskiego.
7) Koła Wejherowo - Puck.

W dyskusji nad sprawozdaniem prezydjum zabierają głos następujący kol. kol. Komorowski, Burlaga, Gruszczyński, Konieczny, Sporny, Siadak, Buza, Stasinowski, Niewrzała, Ryba, Dąbrowski, Zientala, Oleksik. Wobec wypowiedzenia się 10 mówców w myśl regulaminu obrad przewodniczący proponuje wybór 2-ch generalnych mówców.

Jako generalni mówcy wybrani zostali kol. Kołodziejczyk i Stasinowski, po ich wypowiedzeniu się wpłynął wniosek, ażeby udzielić głosu po jednym mówcy dla Okr. Gdańskiego i Katowickiego. Zjazd zezwala na przemówienia. W imieniu Okr. Gdańskiego przemawiał kol. Szumilewicz w im. Okr. Katowickiego kol. Walusz.

Po skończonej dyskusji w odpowiedzi zabierał głos kol. Sommerfeldt w sprawie wyjaśnień kasowych następnie przemawiał kol. Borkowski imieniem całego prezydjum, odpowiadając poszczególnym delegatom.

Przewodniczący Zjazdu stawia pod głosowanie wniosek o przyjęcie do wiadomości i zatwierdzenie sprawozdania Prezydjum.

Wniosek zostaje uchwalony jednogłośnie.

Następny wniosek o udzielenie absolutorjum ustępującemu zarządowi również przyjęto jednogłośnie.

O g. 19,30 Przewodniczący zamyka obrady do następnego dnia. Pracują komisje.

IV dzień obrad.

Przewodniczący Zjazdu, kol. Borkowski otwiera obrady o godz. 9.20 rano.

Głos zabiera kol. **Prawdzik** jako przewodniczący kom. budżetowej. Proponuje pewne poprawki do poszczególnych pozycyj budżetu, jak zwiększenie sumy na pomoc naukową dla kółek technicznych, oraz zwiększenie pozycji zapomóg suspendacyjnych.

Następnie kol. **Ryba,** sekretarz kom. finansowej szczegółowo referuje cały budżet i wnioski finansowe nadesłane przez poszczególne koła i okręgi. Porównywa budżet zeszłoroczny z budżetem tegorocznym. Wnioski kół o podwyższeniu świadczeń komisja odrzuciła, gdyż na to trzebaby podnieść wkładki członkowskie, pozycja „różne wydatki" została podwyższoną, gdyż w niej mieści się składka roczna do C. K. P. i Z. S. Z., wniosek o założenie banku również komisja odrzuciła ze względu na to, iż sprawa ta łączy się z podniesieniem wkładek, co w obecnej chwili jest niemożliwe, komisja stwierdziła, że sumy na cele kulturalno-oświatowe są zamałe, jednak wobec wysokich świadczeń finansowych, jakie związek udziela w formie zapomóg chorobowych, prawnych i t. d. zwiększyć tego funduszu nie można. Następnie wyjaśnia, w jaki sposób są opłacani członkowie Zarządu Głównego oraz prezydjum Zw. sprawę djet za wyjazdy do kół i Okr.

W dyskusji nad referatem budżetowym zabierali głos kol. kol. Olszak, Szumilewicz, Pruszyński, Wojciechowski, Zientala, Tyczka.

Przewodniczący głosuje wniosek komisji o obniżenie o 100 zł. poborów W.-Prezesa, wniosek ten zostaje przez Zjazd odrzucony.

Przewodniczący głosuje budżet bez poprawek komisji.

Zjazd przyjmuje budżet w brzmieniu proponowanym przez prezydjum, odrzucając wszystkie poprawki komisji.

Otwiera się dyskusja nad statutem i regulaminem K. O. E.

Po wyjaśnieniu ze strony prezydjum, że statut K. O. E. zatwierdzonym być nie może, gdyż statut Związku przewiduje zakładanie takich kas przy Związku bez potrzeby oddzielnego statutu, Zjazd to oświadczenie przyjmuje do wiadomości.

Otwiera się dyskusja nad regulaminem K. O. E.

W dyskusji zabiera głos kol. Olszak. Przewodniczący odczytuje w tej sprawie wnioski na piśmie z Okr. Warszawskiego i Radomskiego.

Wszystkie wnioski postawione pod głosowanie upadają, wobec tego przewodniczący stawia obowiązujący obecnie regulamin pod głosowanie, który zostaje przyjęty.

Kol. Prawdzik referuje wnioski finansowe, które od poszczególnych członków wpłynęły bezpośrednio do Wal. Zjazdu, a mianowicie: wniosek Okr. Katowickiego o skasowanie pobierania % od sumy wypożyczonej z funduszów K. O. E. dla spółdzielni „Jastrzębie — Zdrój".

Wniosek większością upada.

Wniosek Koła Toruń o udzielenie zapomogi wdowie Ćwiklewskiej.

Większością uchwalono zapomogę 300 zł. Wniosek Koła Jarosław o udzielenie zapomogi zawieszonym w służbie kol. kol. Altmanowi i Dygdale.

Większością przyznano zapomogi po 300 zł.

Wniosek Koła Rzeszów, o wypłacenie zapomogi pośmiertnej Antoninie Godzisz.

Większością uchwalono wypłacić.

Przewodniczący zarządza przerwę obiadową do godz. 15.

Po przerwie przewodniczący Zjazdu udziela głosu prezesowi Związku Maszynistów Niemieckich, który odjeżdżając chce pożegnać Zjazd.

Kol. Warstein dziękuje za przychylne przyjęcie i zaznacza, że Zjazd Polskich Maszynistów zrobił na nim bardzo dobre wrażenie. Powzięte uchwały mają bardzo duże znaczenie w życiu rozwojowym organizacji i dla ogółu maszynistów, dla tego też po powrocie do swego kraju opowie, że kol. polscy dobrze pracują i dobrą wybrali drogę do realizowania swoich postulatów.

Kol. Warstein opuszcza Zjazd żegnany oklaskami delegatów.

W dalszym ciągu kol. Prawdzik referuje wnioski finansowe:

Wniosek o przyznanie odprawy emerytalnej dla kol. Kachela zostaje jednogłośnie przyznany.

Zjazd przystępuje do sprawozdania Kom. statutowo - organizacyjnej, referuje kol. Matejko wraz z kol. Siadakiem, odczytują poprawki do statutu.

Część poprawek została przez Zjazd przyjęta, część Zjazd odrzucił (szczegóły będą podane w M-ście). W rezultacie przewodniczący poddaje cały statut z poprawkami uchwalonemi przez Zjazd pod głosowanie; statut jednogłośnie przyjęto.

Zabiera głos kol. **Stuchly**, przedstawiciel m-stów Czeskich.

Kol. Stuchly zaznacza, że pobyt jego wśród m-stów polskich wywarł na nim bardzo głębokie i miłe wrażenie. „Zjechaliśmy się tutaj z różnych krajów, ażeby się porozumieć celem zgodnej współpracy". Oświadcza, że organizacja m-stów polskich należy, według tego co widział i słyszał, do organizacyj wzorowych i po dobrej drodze idzie, a że istnieje opozycja, to ona znajduje się wszędzie, tylko opozycja niepowinna być dziecinną zabawką, a winna dać coś lepszego, jak jest do tej pory. Dziękuję za serdeczne przyjęcie i życzy w imieniu Czeskich Kolegów dalszego rozwoju Związku i pomyślności w pracy.

Przedstawiciele kol. kol. Stuchly i Nohawa opuszczają Zjazd żegnani oklaskami wszystkich delegatów.

Głos zabiera kol. Koneczny, przewodniczący Kom. Postulatowej, na wstępie proponuje, ażeby Walny Zjazd wysłał depesze do p. Ministra Kolei i p. Ministra Sprawiedliwości z protestem przeciwko aresztowaniom dr. parowozowych. Zjazd wniosek powyższy uchwala jednogłośnie i przyjmuje opracowaną przez przewodniczącego Zjazdu następującą treść depeszy:

X Walny Zjazd Zaw. Zw. M-stów kol. w Polsce, odbywający się w Poznaniu, energicznie protestuje przeciwko aresztowaniom drużyn parowozowych w czasie wypadku na służbie. Bez żadnego wstępnego dochodzenia okuwa się ich w kajdany, zabrania się do nich dostępu ich żoniom i dzieciom, jednem słowem traktuje się maszynistę, ofiarę swego ciężkiego i odpowiedzialnego fachu, jak zwykłego zbrodniarza. X Walny Zjazd uprasza pp. Ministrów o wydanie podległym sobie organom zarządzenia, o zaprzestanie dalszych aresztowań aż do czasu udowodnienia winy przez sąd.

Prezydjum Zjazdu.

Kol. Koneczny referuje poszczególne postulaty jak ustawy, godz.-kilom., listy starszeństwa i inne, proponując na wzór obowiązujących przepisów w Czechosłowacji polecić prezydjum, ażeby natychmiast rozpoczęto starania o wprowadzenie w miejsce godz.-kilom. ryczałtu.

Wniosek jednogłośnie przyjęto.

Na propozycję kol. Lisowskiego Zjazd jednogłośnie przyjmuje do wiadomości opracowane postulaty przez Komisję Zjazdową.

Przewodniczący Zjazdu udziela głosu kol. Moldmakerowi, przedstawicielowi m-stów Holenderskich.

Kol. Moldmaker oświadcza, że wyniósł jaknajlepsze wrażenie z naszego Zjazdu. Wyraża zadowolenie że przystąpiliśmy do „Zw. Stow. Zaw." i do I. T. F. i przez to staliśmy się członkami jednej wielkiej rodziny robotniczej, całe życie i w rozmaitych warunkach walczącej o swój byt, wszyscy do wywalczenia lepszego jutra powinniśmy sobie dopomagać. „Dziękuję Wam za serdeczne przyjęcie, które na zawsze utkwi w naszej pamięci i życzę Wam pomyślności".

Przedstawiciele Zw. M-stów Holenderskich kol. Moldmaker (senator), Joustra, Schorr opuszczają Zjazd, żegnani owacyjnemi oklaskami.

Zabiera głos przewodniczący Komisji Matki kol. Schabowski, i oświadcza, że Komisja uzgodniła następujące kandydatury: prezesa Borkowskiego, w.-prezesów Komorowskiego, Spyta, sekretarza Siadaka, Skarbnika Sommerfeldta.

Rozdano karty głosowania, Kom. Skrutacyjna przystąpiła do obliczania głosów.

W międzyczasie Zjazd przystąpił do omówienia wolnych wniosków.

Wniosek Koła Kutno, ażeby podnieść składkę członkowską o 50 gr. m-cznie specjalnie na potrzeby Kół.

Wniosek został odrzucony.

Wniosek Koła Stanisławów o przyznanie jednorazowej zapomogi kol. Wiśniewskiemu Zjazd przekazał do załatwienia prezydjum.

Wniosek Koła Toruń o udzielenie obrony prawnej kol. Oczykowskiemu został przez Zjazd odrzucony.

Wniosek Koła Rzeszów o udzielenie ną budowę domu 20.000 zł. przekazano Zarz. Głównemu.

Wniosek o udzielenie zapomogi wdowie Hyrkowej z Krakowa.

Zjazd uchwalił udzielić 300 zł.

Komisja Skrutacyjna ukończyła pracę i ogłosiła następujące wyniki wyborów:

Do prezydjum wybrani zostali: Prezes Związku kol. **Borkowski Piotr** W.-Prezesi: kol. kol. **Komorowski Jan** i **Spyt Stanisław**, Sekretarz kol. **Siadak Wacław**, Skarbnik kol. **Sommerfeldt Henryk.**

Do Komisji Rewizyjnej wybrani zostali kol. kol.: **Wierzbicki, Walusz, Konieczny.**

Zastępcy Kom. Rewizyjnej kol. kol.: **Zientala, Szymonek i Wild.**

W imieniu nowowybranego prezydjum zabiera głos prezes Zw. kol. **Borkowski.**

Na wstępie stwierdza że ubiegły rok był **w pracy prezydjum bardzo ciężki**, w bardzo wielu wypadkach w zrealizowaniu postulatów ogromną przeszkodą były nieporozumienia związkowe, wywołane przez pewne jednostki na IX Walnym Zjeździe, w konsekwencji czego było cały szereg spraw sądowych, zajmujących nieprodukcyjnie bardzo wiele czasu; spodziewa się, że w interesie samych zorganizowanych winien nastąpić spokój, a przez to samo **możność do pracy dla nowowybranego prezydium.** Dziękując serdecznie za wy-

bór, uważa, że od tej chwili w stosunku do prezydjum **opozycji niema, że wszystko legalnie i prawie jednogłośnie zostało przez Zjazd uchwalone i przegłosowane, i nadszedł czas spokojnej, wytrwałej i pożytecznej pracy, kończąc wznosi okrzyk: „Potężny, klasowy, samodzielny Związek Maszynistów Niech Żyje!"**.

Przystąpiono w dalszym ciągu do wolnych wniosków.

Wniosek Warsz.-Głów., o przyjęcie zpowrotem do Związku wykluczonych z par. Warszawa-Główna.

Na wniosek prezydjum przyjęci zostali kol. Kiersznowski, Lubiński, Popławski. Przyjęcie p. Pileckiego Zjazd odrzucił.

Wniosek Koła Stanisławów o przyjęcie p. Korzeniowskiego i Czemerysa.

Na wniosek prezydjum Zjazd uchwalił, że o ile kol. Czemerys złoży odpowiednie oświadczenie, przyjąć go do Związku.

Po dłuższej dyskusji, w której zabierali głos kol. Majlich, Kuczkowski i Spyt Zjazd postanowił większością głosów przyjąć do Związku, po złożeniu oświadczenia kol. Czeremysa.

Wniosek o przyjęcie do Zw. p. Korzeniowskiego Zjazd odrzucił.

Odmownie został załatwiony wniosek o przyjęcie p. Żurakowskiego. Na wniosek kol. Ptaka, ażeby przyjąć do Związku kol. Drożyńskiego, Zjazd postanowił, że o ile nie powtórzą się podobne próby rozbijania Związku, jak to miało miejsce przed Walnym Zjazdem, po upływie ½ roku p. Drożyńskiego przyjąć do Związku.

Wszelkie inne wnioski zostały przez Zjazd przekazane do załatwienia Zarządowi Głównemu.

Przewodniczący kol. Borkowski o godz. 0,30 X Walny Zjazd zamyka.

Wnioski postulatowe uchwalone na X Walnym Zjeździe w Poznaniu

Zjazd wzywa Prezydjum i Zarząd Główny do zajęcia zdecydowanego stanowiska w sprawie jaknajprędszego wydania ustaw z uwzględnieniem poprawek, złożonych swego czasu przez Związki p. Ministrowi Komunikacji, a mianowicie:

Pragmatyki służbowej.

Przepisów dyscyplinarnych.

Przepisów o pomocy lekarskiej (Kasy Chorych).

Ustawy uposażeniowej.

W sprawie **godz. kilom.** Zjazd postanowił żądać wprowadzenia ryczałtu zamiast godz. kilom.

W sprawie **umundurowania** Zjazd domaga się wydania spodni, bluzy i płaszczy nie później jak od 1.X r. b. za opłatą 25% kosztów własnych.

W sprawie **etatów i awansów**: Zjazd domaga się zwiększenia ilości miejsc w budżecie według rzeczywistego zapotrzebowania w poszczególnych Dyrekcjach, z uwzględnieniem tych pom. maszynistów I i II kl. z prawem kierowania, którzy od lat kilku pełnią stale obowiązki maszynistów. Zjazd domaga się przywrócenia praw tym, którzy w r. 1923 zostali zdegradowani za strajk, a znajdują się w służbie czynnej, przywrócenie praw posiadanych u zaborców przez maszynistów byłego zaboru austryackiego, przywracania grup zdjętych przez Komisje dyscyplinarne.

Zjazd domaga się:

Zniesienia normy smarów.

Ujednostajnienia sygnalizacji i przepisów ruchu.

Układania turnusów z przedstawicielami Związku.

Zaniechania aresztowań maszynistów za wypadki kolejowe.

Przydzielenia trzeciaków na parowozy ciężkiego typu na wszystkich pociągach dalekobieżnych.

Przeniesienia w stan spoczynku tych wszystkich, którzy wysłużyli pełną emeryturę.

Zniesienie kwalifikacji „dobrej" na maszynistów I kl.

Zmiana tytułu „maszynista" na „kierownik parow.", a „pomocnika" na „zastępca".

Wydanie rozkładu jazdy osobno na pociągi osobowe i towarowe (Górny Śląsk).

Zaliczenia czasu zdania parowozu tak długo, jak parowóz stoi na kanale.

Wydawania kożuchów lepszej jakości, z czarnym spodem, oraz lepszych butów filcowych.

Wydawania biletów wolnej jazdy, na pociągi pospieszne, w czasie urlopów wypoczynkowych.

Wypłacania godz. kilom. 15-tego każdego miesiąca (Okr. Radomski).

Przyznania dodatku drożyźnianego dla Drohobycza na równi z Warszawą.

Zniesienia odszkodowań za wypadki.

Wprowadzenia szkieł ochronnych dla maszynistów.

Wprowadzenia uczestnictwa przedstawiciela Związku w komisjach mieszkaniowych.

Przydzielania mieszkań drużynom tranzlokowanym, względnie wypłacanie djet do czasu otrzymania mieszkania.

Wydawania deputatu węglowego na zimę w czasie letnim.

Zaniechania zawieszeń za przejechanie sygnału „stój".

Wydawania kwitów na stacjach docelowych w razie opóźnień pociągów.

Skrócenia perjodycznych pouczeń do jednej godziny w miesiącu.

Zorganizowania półrocznych kursów dla pomocników.

Niezaliczania do ilostanu drużyn parowoz. zdyskwalifikowanych, a zajętych na innych stanowiskach.

Zniesienia plombowania hamulców zespolonych na par. serji T. g., w Dyrekcji Gdańskiej.

Wydawania biletów bezpłatnych w miejscach służbowych, a nie w Dyrekcjach.

Wydawania książek obrachunkowych do pensji dla drużyn par. etatowych, z wykazaniem sum potrąconych i pozostałych do wypłaty.

Wydawanie urlopów w całości i według obowiązujących przepisów.

Prowadzenia pociągów, na dwie drużyny.

Przedłużenia przygotowania par. O. K. 2. na dwie godz.

Zaliczenia godz. wypoczynkowych w par. zwrotnych jako pełnowartościowych.

Wprowadzenia tarcz ostrzegawczych przed semaforami odstępowemi.

Zniesienia czyszczenia mechanizmu przez pom. maszyn.

Wprowadzenia miesięcznych turnusów na wzór Dyr. Poznańskiej.

Układania turnusów w ten sposób, by drużyna miała przynajmniej co trzecią noc wolną.

Urządzenia hygienicznych ubikacyj przy parowozow., jak jadalnie i łaźnie i wydawanie czystej bielizny dla każdej drużyny.

Protokół

ze Zjazdu dyspozytorów, instruktorów oraz zawiadowców parowozowni odbytego w czasie trwania X-tego Walnego Zjazdu Maszynistów w dn. 30.VII 1929 r. w Poznaniu.

Obecni koledzy: Prezes Sekcji Dyspozytorów, kol. Lisowski Jan oraz prezesi okręgowych sekcyj dyspozytorów:

Radom — kol. Stelmaszewski;
Wilno — kol. Kwiatkowski;
Poznań — kol. Perek;
Bydgoszcz — kol. Cygankiewicz;
Katowice — kol. Woźnica;
Stanisławów — kol. Gunderman.

Nie przybyli delegaci z Okręgu Warszawskiego, Krakowskiego i Lwowskiego.

Zjazd zagaił Prezes Sekcji Dyspozytorów, kol. **Lisowski**, odczytując porządek dzienny.

1. Zagajenie.
2. Wybór Przewodniczącego Zjazdu.
3. Sprawozdanie Prezesa Sekcji Dyspozytorów z działalności za ubiegły okres.
4. Dyskusja nad sprawozdaniem.
5. Uchwalenie absolutorjum Prezesowi Sek. Dysp.
6. Wybór Prezesa Sekcji Dyspozytorów.
7. Postulaty dyspozytorów, instruktorów, zawiadowców parowozowni.
8. Wolne wnioski.

Porządek dzienny jednogłośnie przyjęto.

Przewodniczącym Zjazdu wybrano kol. Lisowskiego. Sekretarzem — kol. Cygankiewicza.

Protokół z ostatniego Zjazdu przyjęto jednogłośnie do wiadomości.

Po obszernem sprawozdaniu Prezesa, kol. Lisowskiego wywiązała się dyskusja, w której przemawiali wszyscy delegaci. W rezultacie dyskusji uchwalono Prezesowi Sekcji absolutorjum.

Kol. Lisowski w krótkiem przemówieniu dziękuje za zaufanie, jakiem go przez cały okres kadencji

darzono oraz zaznacza, iż w dalszym ciągu urzędu tego nie będzie mógł piastować ze względu na brak czasu.

Po krótkiej dyskusji postawiono pod głosowanie wniosek, aby Prezesa nie zmieniać, gdyż obecnie sprawy dyspozytorów wymagają silnej i właściwej obrony. Jednogłośnie wybrano Prezesem Sekcji Dyspozytorów na rok następny kol. **Lisowskiego** Jana z Krakowa.

Następnie rozpatrywano postulaty dyspozytorów, instruktorów i zawiadowców parowozowni, postanawiając wystąpić do Ministerstwa Komunikacji w następujących sprawach:

1. Przeszeregowanie dyspozytorów, instruktorów i zawiadowców parowozowni o jedną grupę wyżej, jak obecnie.
2. Podniesienie ryczałtu do zł. 100.
3. Uregulowanie premji za wykorzystanie taboru.
4. Przyznanie dyspozytorom i instruktorom premji warsztatowej za naprawę bieżącą.
5. Przyznanie dyspozytorom, instruktorom i zawiadowcom parowozowni ubrań służbowych.
6. Przemianowanie zastępców dyspozytorów pełniących stale służbę — na dyspozytorów.

Po wyczerpaniu wolnych wniosków Zjazd zamknięto.

SPRAWY SŁUŻBOWE

W SPRAWIE OBSŁUGI POCIĄGÓW ZBIOROWYCH.

Postępy techniczne w dziedzinie parowozowej, idąc szybkim krokiem naprzód dały w swoich wynikach bardzo dodatnie rezultaty przez budowanie coraz cięższego typu parowozu, którego zapasy węgla i wody pozwalają na przelot bardzo znacznych przestrzeni.

Parowozy te okazały się bardzo dobre i pożyteczne przy obsługiwaniu pociągów tranzytowych, albowiem pozwalają w krótkim czasie i na bardzo długich przestrzeniach przenosić duże ilości towaru, dochodzące do 2.000 tonn i więcej w jednym pociągu.

Parowozami ciężkiego typu obsługiwane są również pociągi zbiorowe i przy ich zastosowaniu zwiększono przeloty tak, jak dla pociągów tranzytowych. Rozkładowy czas jazdy dla pociągów zbiorowych jest znacznie dłuższy od czasu jazdy dla pociągów tranzytowych, a praca drużyny parowozowej na tych pociągach jest bez porównania cięższą niż przy pociągach tranzytowych.

W skład pociągów zbiorowych wchodzą wagony, przeznaczone dla różnych stacyj i bocznic, przez które pociąg przechodzi. Wobec braku parowozów przetokowych na stacjach mniejszych, na których pociąg ma zostawiać wagony — parowozy pociągowe używane są do przetaczania. Już sam typ ciężkiego parowozu pociągowego, używanego do przetaczania, wyczerpuje drużynę parowozową, a co dopiero jeszcze roboty, wykonywane na stacjach, t. j. wystawianie z pociągu wagonów, wykazanych dla danej stacji, rozstawienie ich po rozmaitych bocznicach i odwrotnie — zebranie naładowanych na tej stacji wagonów, odpowiednie ustawienie ich do pociągu podług stacji przeznaczenia, zważenie wagonów oraz dodanie do pociągu — zabierają daleko więcej czasu, aniżeli jest na to przeznaczone w rozkładzie jazdy.

Poważną rolę w opóźnianiu pociągów odgrywa fakt, iż przetaczanie odbywa się na torach głównych i dlatego, ażeby przepuścić pociąg osobowy lub towarowy tranzytowy, zatrzymuje się przetoki na jednej stacji nawet kilkakrotnie. Ostatnio zaprowadzono pewne oszczędności: skasowano ustawiaczy na mniejszych stacjach, a pracę przetokową wykonywują zwrotniczowie, obsługujący semafory, którzy przy przechodzeniu pociągów durchowych, muszą wstrzymywać pracę przetokową i śpieszyć do semaforów, ażeby pociągów tych nie zatrzymywać. Dodać do tego należy przeszkody atmosferyczne, jak np. zamieć śnieżna, gdzie na mniejszych stacjach czyści się od śniegu zwrotnice, wtedy, gdy przybędzie pociąg zbiorowy.

Z powyżej wskazanych powodów właściwe rozkłady jazdy dla pociągów zbiorowych stają się fikcją i drużyny parowozowe zamiast, stosownie do rozkładu, być w drodze 8 lub 9 godz. są de facto od 18 do 30 godz. bez przerwy. Bardzo często się zdarza, że pociąg przybywa do parowozowni zwrotnej wtedy, gdy jest turnusowy czas jego odjazdu z powrotem. Nie zawsze jest inny parowóz do prowadzenia tego pociągu powrotnego, jeżeli go niema zmusza się po takiej katordze drużynę do jazdy z powrotem.

To też nic dziwnego, że drużyny parowozowe pełniąc służbę godz. 18 i więcej odmawiają na jakiejkolwiek stacji dalszego prowadzenia pociągu, gdyż przy ostatecznem wyczerpaniu sił nie mogą brać na siebię odpowiedzialności za dalsze bezpieczne prowadzenie pociągu. Cóż robi wtedy władza przełożona? Nakłada z całym spokojem bardzo ciężkie kary, oddając nieraz sprawę do dyscyplinarki, nie wnikając nigdy w rzeczywiste intencje drużyny parowozowej, która poprostu z obawy spowodowania katastrofy odmówiła dalszego prowadzenia pociągu.

W czasach przedwojennych przestrzeń dla pociągów zbiorowych nie przekraczała 50 do 60 klm. i to wtedy czas rzeczywisty w drodze w jedną stronę dochodził do 14 godz. Pociągi zbiorowe były traktowane jako nadzwyczajnie pracowite pociągi, które bez względu na to, czy upał czy mróz nadmiernie wyczerpują drużyny parowozowe.

Czasy się zmieniły. Obostrzono znacznie odpowiedzialność za przejechanie sygnału „stój", z drugiej strony zmusza się przez kary i represje do pełnienia nieprzerwanej służby 18 do 30 godzin na parowozie.

Dziwnem się musi wydawać każdemu, dlaczego drużyna parowozowa ponosi odpowiedzialność za to, że odmawia dalszej jazdy wtedy, gdy przekroczony został czas przewidziany w rozkładzie. Dlaczego Dyrekcja lub Ministerstwo Komunikacji nie interesuje się przyczyną opóźnień pociągów zbiorowych, a nawet i tranzytowych? Co szkodzi p. Dyżurnemu Ruchu przetrzymać na swojej stacji 6 godz. pociąg zbiorowy, przecież i tak gdy przyjdzie jego godzina pójdzie on odpoczywać do domu, a drużyna parowozowa ileby czasu w drodze nie była musi doprowadzić pociąg do miejsca. Dlaczego nie karze się tych, którzy nieraz bez żadnego powodu przetrzymują pociągi po kilka godzin na stacjach? Często się zdarza, że dopiero w pół godz. po przybyciu pociągu na stację znajduje się ktoś, kto otrzyma od p. Dyżurnego Ruchu dyspozycję dla przeprowadzenia przetoków. Gdyby nadkonduktorzy pisali te wypadki w raportach jazdy — to Dyrekcja i Ministerstwo Komunikacji mogłyby się dowiedzieć b. ciekawych rzeczy. Jeżeli jednak nie daje się utrzymać czas wyznaczony w rozkładach jazdy — to należy bezwzględnie zmniejszyć przestrzeń w tym stopniu, aby czas jazdy nie przekraczał 8 godzin.

Piotr Borkowski.

PRZEPISY O BADANIU LEKARSKIEM.

(Ciąg dalszy).

§ 13.

Wymagania co do słuchu dla nowowstępujących.

Przy badaniu nowowstępujących oraz pracowników, którzy nie przesłużyli jeszcze 5 lat na kolei, należy stosować następujące wymagania co do słuchu:

a) **Dla stanowisk (zajęć) I kategorji:**
Badany powinien słyszeć każdem uchem szept z odległości sześciu metrów.

b) **Dla stanowisk (zajęć) II kategorji:**
Badany powinien słyszeć każdem uchem szept, z odległości co najmniej trzech metrów.

c) **Dla stanowisk (zajęć) III kategorji:**
Badany powinien słyszeć każdem uchem mowę zwykłą z odległości sześciu metrów.

§ 14.

Wymagania co do słuchu dla pracowników pozostających w służbie ponad 5 lat.

Przy badaniu pracowników, którzy przesłużyli na kolei nie mniej, jak pięć lat, należy stosować następujące kategorje słuchu:

a) **Dla stanowisk (zajęć) I kategorji:**
Badany powinien słyszeć każdem uchem szept z odległości co najmniej trzech metrów oraz mowę zwykłą z odległości sześciu metrów.

c) **Dla stanowisk (zajęć) III kategorji:**

Badany powinien słyszeć mowę zwykłą w takim stopniu, ażeby bez trudności mógł porozumiewać się z otoczeniem.

§ 15.

Porządek badania.

Badania przeprowadzają lekarze rejonowi lub ich zastępcy (lekarze) z rejonu najbliższego miejsca zamieszkania kandydata, zasadniczo w przychodniach kolejowych lub też za zezwoleniem Naczelnika Wydziału Sanitarnego D. K. P., w gabinetach prywatnych badających lekarzy.

§ 16.

Badanie nowowstępujących.

Lekarz rejonowy dokonywa badania na pisemne żądanie władzy, uprawnionej do przyjmowania kandydatów na służbę (wzór Nr. 10); badanie bez takiego żądania jest niedozwolone.

Przed rozpoczęciem badania lekarz rejonowy stwierdza w każdym przypadku tożsamość badanego kandydata, żądając okazania dowodu osobistego z fotografją; nadto badany stwierdza własnoręcznym podpisem na formularzu badania (wzór Nr. 11), że na wszystkie pytania lekarza będzie dawał odpowiedzi zgodne z prawdą, wszelkie zaś protokóły i sprawozdania o stanie swego zdrowia uzna za własność Zarządu P. K. P.

Na podstawie badania lekarz rejonowy wypełnia dokładnie kartę stanu zdrowia (wzór Nr. 11) i stawia wnioski co do zdatności badanego do służby kolejowej. W razie nasuwających się wątpliwości badający kieruje kandydata do właściwego specjalisty.

Wszelkie braki, wady i zmiany chorobowe powinny być w karcie stanu zdrowia dokładnie zanotowane i wpływ ich na zdatność do objęcia różnych stanowisk powinien być w każdym przypadku szczegółowo umotywowany.

Badający lekarz jest odpowiedzialny nietylko za sumienne zbadanie kandydata, ale i za dokładne zanotowanie swych spostrzeżeń w odpowiednich rubrykach karty stanu zdrowia.

Wypełniony protokół badania wraz z ewentualnemi opinjami specjalistów, przesyła lekarz rejonowy do zatwierdzenia Naczelnikowi Wydziału Sanitarnego D. K. P, któremu przysługuje prawo zarządzić ponowne zbadanie kandydata. Równocześnie lekarz rejonowy zwraca właściwej władzy (ustęp 1szy niniejszego paragrafu) wypełniony wzór Nr. 10.

Protokół badania kandydata, uznanego za zdatnego do służby kolejowej, po zatwierdzeniu przez Naczelnika Wydziału Sanitarnego D. K. P., dołącza się, w myśl obowiązujących w tym względzie przepisów, do wykazu stanu służby (aktu przyjęcia na służbę kandydata).

Protokół badań kandydatów, nie uznanych za zdatnych do służby kolejowej, po zatwierdzeniu przez Naczelnika Wydziału Sanitarnego D. K. P. i powiadomieniu właściwej władzy, pozostaje w Wydziale Sanitarnym.

§ 17.

Badanie pracowników, przechodzących na stanowiska etatowe lub wymagające wyższej sprawności fizycznej.

Przy badaniu pracownika, który ma przejść na stanowisko etatowe lub wymagające wyższej sprawności fizycznej stosuje się analogicznie przepisy o badaniu nowowstępujących.

W tych przypadkach lekarz rejonowy otrzymuje do przejrzenia wyniki poprzednich badań lekarskich.

§ 18.

Badanie okresowe pracowników.

Pracownicy I kategorji, zajęci w służbie, związanej stale z ruchem pociągów i rozpoznawaniem sygnałów wzrokowych i słuchowych, podlegają co dwa lata badaniu okresowemu wzroku i słuchu.

W celu przeprowadzenia tych badań, każdy lekarz rejonowy otrzymuje w ciągu pierwszych dwuch miesięcy roku kalendarzowego od właściwych władz służbowych imienne spisy wszystkich pracowników, podlegających badaniu okresowemu z podaniem ich stanowisk służbowych i rodzaju zatrudnienia. Na podstawie tych spisów lekarz rejonowy, w porozumieniu z właściwemi władzami służbowemi, wyznacza terminy badań, odnośne zaś władze służbowe wydają odpowiednie zarządzenia podległemu personelowi. Badania te powinny być ukończone do 1 lipca.

Pracownik, który po otrzymaniu polecenia zgłoszenia się do lekarza rejonowego nie wypełnił tego polecenia w oznaczonym terminie bez usprawiedliwionej przyczyny, zostaje usunięty od pełnienia czynności służbowych aż do chwili poddania się oględzinom lekarskim i pociągnięty będzie do odpowiedzialności służbowej.

Przy badaniu okresowem lekarz rejonowy powienien zwracać baczną uwagę nietylko na wzrok i słuch, jako główny cel badania, ale również i na ogólny stan zdrowia pracownika. Wszelkie zauważone braki należy zanotować w odpowiedniej rubryce protokółu i w razie potrzeby opatrzyć uwagą o wpływie tych braków na zdolność służbową pracownika na danem stanowisku.

Bezwzględnie należy sprawdzić u każdego badanego, czy źrenice oddziaływują prawidłowo na światło i czy odruchy kolanowe są zachowane. W razie stwierdzenia jakichkolwiek uchybień od normy, należy bezwarunkowo przeprowadzić całkowite badanie.

Protokół badania okresowego przesyła lekarz rejonowy władzy służbowej badanego. Protokół ten zostaje dołączony do wykazu stanu służby pracownika (aktu przyjęcia na służbę).

W razie stwierdzenia u badanego zmian organicznych, które wykluczają możność dalszego pełnienia obowiązków służbowych na dotychczasowem stanowisku, lekarz badający lub też władza służbowa badanego pracownika, na mocy otrzymanego protokółu, kieruje pracownika do zbadania przez Komisję Rejonową (§ 20).

§ 19.

Czasowe zwalnianie od pełnienia służby z powodu choroby.

Pracownik kolejowy podlega zwolnieniu od pełnienia służby przez swoją władzę służbową, jeżeli lekarz rejonowy stwierdzi u niego stan zdrowia, wymagający przerwania pracy, wystawiając orzeczenie (wzór Nr. 4).

Okres ten nie może przekraczać trzech dni, poczem lekarz rejonowy obowiązany jest zbadać chorego.

Jedynie w razie stwierdzenia potrzeby dłuższego leczenia, lekarz rejonowy może wydać odrazu orzeczenie o konieczności wstrzymania się od pełnienia służby przez okres dłuższy, niż trzy dni, nie dłuższy jednak, jak 14 dni.

Powyższe orzeczenia ważne są od daty ich wystawienia. W wyjątkowych przypadkach, gdy lekarz, badając chorego w drugim dniu choroby, stwierdził u niego stan chorobliwy, usprawiedliwiający wstrzymanie się w dniu poprzednim od pełnienia obowiązków służbowych, może uznać chorego za niezdolnego do pełnienia służby także i w dniu poprzednim, notując tę okoliczność w orzeczeniu.

Antydatowanie orzeczeń nie jest w żadnym przypadku dopuszczalne, a dopuszczający się tego lekarz podlega odpowiedzialności służbowej

W razie dłuższej choroby pracownika (ponad dni 14) lekarz rejonowy, wydając orzeczenie (wzór Nr. 4), może zastrzec konieczność zbadania pracownika przed objęciem przezeń służby celem stwierdzenia, że stan jego zdrowia pozwala mu na objęcie i normalne pełnienie służby, bez uszczerbku dla zdrowia i konieczności dalszych zwalniań.

(D. c. n.).

UMORZENIE PRZEPAŁÓW W D. K .P. WARSZAWA.

Zarząd Okręgowy ZZM. w Warszawie zawiadamia, iż dzięki usilnym staraniom udało mu się skłonić Dyrekcję do częściowego umorzenia przepałów, powstałych przed 1 kwietnia 1929 r. Poniżej podajemy tekst Okólnika Nr. 31 DKP. Warszawa,, według którego załatwiono tę sprawę:

Dyrekcja Kolei Państwowych
w Warszawie

OKÓLNIK Nr. 31

Wydział Mechaniczny
dnia 20/VI. 1929 r.
Nr. II. 17367/29.

M. O. M. D. odpis F. M. A.

W sprawie umorzenia przepałów na parowozach.

Z zezwolenia M. K. Nr. II. 9196/20—29. zarządza się umorzenie części przepałów, jakie powstały do 1.IV.1929 r. i podlegają potrąceniu z oszczędnośści węglowych, zrobionych w kwietniu 1929 r. i miesiącach następnych. Uważa się w ten sposób:

80% przepałów w parowozowniach:
Praga, Łódź-Fabryczna, Sosnowiec, Koluszki;

70% przepałów w parowozowni:
Łazy;

60% przepałów w parowozowni:
Łódź - Kaliska;

50% przepałów w parowozowniach:
w pozostałych i t. d.

Umorzenie to należy przeprowadzić w sposób następujący: obliczyć sumę do umorzenia według całkowitej sumy długu, która powstała dla wszystkich parowozów

parowozowni na dniu 1.IV.1929 r. t. j. po potrąceniach dokonanych z premji węglowych za marzec 1929 r. jeżeli to była napr.: liczba 5628 zł., a przyznanie umorzenia wynosi 50%, to suma do umorzenia wynosi 0,5 2814 złotych, o ile ciąży zadłużenie na administracji kolejowej, to dług ten zmniejsza się o % przyznany dla danej parowozowni z sumy dla drużyn parowozowych umarza się w 100% wszelkie przepały ciążące na osobach, które przestały pełnić służbę na parowozach i do niej nie wrócą.

Następnie umarzają się częściowo długi drużyn parowozowych zależnie od słuszności w najsłuszniejszych nawet wypadkach nie można umorzyć więcej od 90% długu, a pozostania najmniej 10% długów do potrącenia z oszczędności za kwiecień i miesiące następne. Do tych wypadków należy zaliczyć pracę na przetokach i w pociągach lokalnych, o ile stosowane były zbyt ciężkie typy parowozów z parą przegrzaną.

W mniejszym % umorzyć należy zadłużenie stałe przy odpowiednich typach parowozów. — Mogą pozostać zupełnie nie umorzone długi przejściowe niż od 10 zł.

Cała suma nie może przekroczyć sumy dozwolonej, zestawienie umorzeń dokonywa Naczelnik parowozowni za aprobatą Naczelnika Oddziału, apelacja pretensji w tych sprawach kończy się na Naczelniku Oddziału.

Oddziały przyślą niezwłocznie do M. A. wykaz ogólnej sumy zadłużenia na dniu 1.IV r. b. i ogólnej sumy pozostałego zadłużenia dla każdej parowozowni.

Naczelnik Wydziału Mechanicznego
Inż. Felsz.

W dyskusji nad sprawozdaniem Zarządu Koła zabierali głos kol. kol. Hofman, Filochowski, Rutkowski, Krak oraz Czerwiński, który w imieniu Komisji Rewizyjnej postawił wniosek o udzielenie ustępującemu Zarządowi Koła absolutorjum. Wniosek jednogłośnie przyjęto. Wniosek kol. Mierzejewskiego, aby pozostawiono Zarząd w dotychczasowem składzie, jednogłośnie uchwalono.

Następnie zabiera głos Sekretarz Zw., kol. Siadak, który omawia sprawy awansów, listy starszeństwa, ustawy uposażeniowej, ustawy emerytalnej oraz szereg spraw organizacyjnych.

W wolnych wnioskach omawiano sprawy lokalne. —

ŻYCIE ZWIĄZKOWE

WYSTĄPIENIA I INTERWENCJE PREZYDJUM.

Dn. 2.VII.29 r.—w M. K. w sprawie turnusów w Dyrekcji Wileńskiej i Stanisławowskiej, w sprawie m-sty Kozłowskiego ze Lwowa, w sprawie pociągów Lwów — Sapierzanka — Włodzimierz, oraz w sprawie umundurowania — kol. kol. **Borkowski, Siadak.**

Dn. 5.VII — w M. K. w sprawie umundurowania — kol. **Borkowski.**

Dn. 11-12.VII — w D. K. P. Wilno w sprawie dyscyplinarnej m-sty Romanowskiego — kol. **Borkowski.**

Dn. 15.VII — w M. K. w sprawie przyznania 3-ech godz. dla par. przetokowych w czasie obróbki na kanale — kol. kol. **Komorowski, Siadak.**

Dn. 17.VII — w M. K. w sprawie dodatków dla Wejherowa — kol. **Borkowski.**

Dn. 22.VII—w M. K. w sprawie dodatku dla Wejherowa — kol. **Siadak.**

Dn. 26.VII — u Prezesa Dyr. K. P. w Poznaniu w sprawie awansów, oraz sprawach osobistych: Małeckiego, Staniszewskiego, Świątkiewicza, Stasinowskiego, Knisza — kol. kol. **Borkowski, Siadak, Klewenhagen i Marcinkowski.**

Dn. 29, 30, 31.VII i 1.VIII — Walny Zjazd Z. Z. M. w Poznaniu — kol. kol. **Borkowski, Spyt, Komorowski, Siadak i Sommerfeldt.**

Dn. 5.VIII — w M. K. w sprawie dodatku uzdrowiskowego dla Wejherowa, w sprawie 3 godz. potrzebnych dla obrobienia par. na stacjach Zdołbunów i Kowel, w sprawie m-sty Kraka z par. Ostrołęka, oraz w sprawie ustawy emerytalnej dla pracow. etatowych P. K. P. — kol. kol. **Borkowski i Siadak.**

Dn. 7.VIII — w M. K. w sprawie dodatku uzdrowiskowego dla Wejherowa — kol. kol. **Borkowski, Komorowski i Sobczak.**

Dn. 13-14.VIII—w Komisji Dyscypl. Dyr. K. P. w Wilnie w sprawie m-sty Wojtuszki z Wilna — kol. **Borkowski.**

PRACE ORGANIZACYJNE PREZYDJUM.

Dn. 3.VII.29 r. — Otwarcie Kółka Technicznego w Strzemieszycach — kol. **Komorowski** i p. inż. **Kruszewski.**

Dn. 3.VII.—Posiedzenie C. K. P.— kol. kol. **Borkowski i Siadak.**

Dn. 4.VII. — Wiec Prac. państw. w sprawie poprawy bytu — kol. kol. **Borkowski, Siadak.**

Dn. 7.VII — Otwarcie Kółka Technicznego w Lesznie — inż. **Kruszewski**, kol. **Bąk** z Poznania, człon. Zarządu Okręg.

Dn. 7.VII — We Lwowie na uroczystości założenia kamienia węgielnego pod gmach Związkowy Z. Z. M. — kol. kol. **Borkowski, Spyt, Komorowski, Siadak, Sommerfeldt, Kuczkowski, Lisiewicz, Glejzer, Bisiekirski, Sobczak, Szymczak, Kordysz, Gajda, Świtalski, Dochnalek, Solski, Koehsling, dr. Żuniak.**

Dn. 8.VII. — Specjalne posiedzenie w sprawie wypłaty sum za wykonane roboty przy budowie domu we Lwowie — kol. kol. **Borkowski, Komorowski, Siadak, Sommerfeldt, Kuczkowski, Arch. Maciałek.**

Dn. 12.VII. — Zjazd Okręgowy w Poznaniu — kol. kol. **Siadak i Komorowski.**

Dn. 7.VIII. — Posiedzenie Prezydjum w sprawach Okr. Katowickiego — kol. kol. **Borkowski, Siadak, Komorowski, Sommerfeldt, Sobczak.**

Dn. 7.VIII. — Posiedzenie Prezydjum w sprawie Okr. Radomskiego— kol.kol. **Borkowski, Siadak, Sommerfeldt., Glejzer.**

OSTROŁĘKA.

Zebranie członków Koła. Dn. 4.VI 1929 odbyło się zebranie członków Koła miejscowego Z. Z. M. W zebraniu uczestniczył z ramienia Centrali Zw. kol. **Siadak.** Porządek dzienny obejmował: 1. Sprawozdanie Zarządu Koła z działalności za ubiegły okres. 2. Dyskusja nad sprawozdaniem. 3. Wybór Zarządu Koła. 4. Przemówienie przedstawiciela Zw., kol. Siadaka. 5. Wolne wnioski. Przewodniczył zebraniu kol. Dąbrowski, który po zagajeniu zebrania przystąpił do sprawozdania z działalności za ubiegły okres. Zaznacza, iż wszystkie sprawy, jakie wpłynęły do Koła zostały załatwione. Wpłynęło korespondencji 65— wysłano 60; ogólnych zebrań było 5; posiedzeń Zarządu — 4. Zabiera głos Skarbnik Koła, kol. Cieślak, który zdaje sprawozdanie kasowe.

RYBNIK.

Otwarcie Kółka Technicznego. Dn. 16.VI 1929 r. odbyło się uroczyste otwarcie Kółka Technicznego przy Kole Z. Z. M. w Rybniku. W uroczystości wzięli udział: z ramienia władz miejscowych p. Inż. Gliszczyński przedstawiciel Wydziału Mechanicznego D. K. P., p. Inż. Miesionko, Naczelnik Oddziału Mechanicznego w Rybniku, p. inż. Pawłowski, zastępca nacz. Oddz. Mech. oraz zawiadowca par. Rybnik i jego zastępca; z ramienia Prezydjum Zw. Vice - Prezes Zw. — kol. Komorowski oraz Redaktor „Techniki Parowozowej" — p. Inż. Kruszewski z ramienia Zarządu Okręgowego Z. Z. M. — Prezes Okręgu — kol. Sobczak.

Zebranie zagaił Przewodniczący Kółka— kol. Kupczak, witając gości oraz licznie przybyłych członków. Poczem p. Inż. Kruszewski wygłosił odczyt p. t.: „Historja rozwoju parowozu". Prelegent w sposób przejrzysty zobrazował stopniowy rozwój i doskonalenie parowozu, ilustrując słowa swe przezroczami.

Kol. Kupczak w imieniu Kółka złożył p. Inż. Kruszewskiemu podziękowanie za wygłoszenie odczytu oraz przedstawicielom władz za okazaną życzliwość i przybycie na uroczystość. Poczem udzielił głosu Vice-Prezesowi Zw., kol. Komorowskiemu, który w krótkich słowach zwrócił uwagę na potrzebę zakładania Kółek Technicznych oraz na korzyści, jakie zeń płyną.

Na tem posiedzenie zamknięto.

ŁÓDŹ.

Wycieczka do Poznania. Koło Z. Z. M. w Łodzi urządziło dla swych członków i ich rodzin wycieczkę do Poznania celem zwiedzenia Powszechnej Wystawy Krajowej. Wycieczkę prowadził Sekretarz Koła — kol. M. Tomaszewski.

Wycieczka liczyła 50 osób i zabawiła w Poznaniu 3 dni.

Niniejszem Zarząd Koła Z. Z. M. w Łodzi wyraża podziękowanie Wydziałowi Eksploatacyjnemu w Poznaniu za udzielenie wagonu pulmanowskiego na przejazd wycieczki.

PODZIĘKOWANIE.

Wszystkim, którzy okazali nam współczucie oraz wzięli udział w oddaniu ostatniej posługi ś. p. **Józefowi Janickiemu**, zmarłemu tragicznie pod Chodczem, a w szczególności Zarządowi Koła Z. Z. M. w Kutnie oraz przyjaciołom i Kolegom zmarłego z Koła Z. Z. M. w Aleksandrowie składają serdeczne „Bóg zapłać".

Żona, córka, matka i bracia.

PODZIĘKOWANIE.

Niniejszem składam serdeczne podziękowanie Zarządowi Związku Maszynistów oraz Prezesowi Okręgu Warszawskiego, kol. Lisiewiczowi za gorliwe i usilne starania w sprawie męża mego Wacława Stepnowskiego.

E. Stepnowska.

PODZIĘKOWANIE.

Niniejszem składam serdeczne podziękowanie Zarządowi Głównemu Z. Z. M., p. Mecenasowi Zaczyńskiemu i kol. Leszczyńskiemu za skuteczną obronę prawną.

Franciszek Tereba.
maszynista par. Koluszki.

ZWIĄZEK SZWAJCARSKICH KIEROWNIKÓW LOKOMOTYW.

Szanowni Koledzy!

Za Wasze uprzejme zaproszenie do wzięcia udziału w Waszem X-cioletniem święcie jubileuszowem jaknajbardziej dziękujemy, niestety zmuszeni jesteśmy z wielkim żalem Wam zakomunikować, że nie możliwem było Waszemu zaproszeniu zadość uczynić. Nasz Centralny Prezes p. S. Bill jak również jego zastępca p. H. Wegmann wykorzystali swoje urlopy już w ubiegłych miesiącach letnich, a chcąc tak wielką podróż wykonać musielibyśmy uzyskać od władz kolejowych 8 — 10 dni urlopu niepłatnego. W duchu natomiast czujemy się między Wami i z całego serca życzymy Waszej organizacji jaknajszczęśliwszych wyników w przyszłej walce o lepsze istnienie. Na równi z Wami owiani jesteśmy myślą zjednoczenia międzynarodowego na gruncie rozumnym, aby w walce o godne istnienie być jeden drugiemu pomocnym oraz jaknajlepiej przyczynić się do wieczystego pokoju. W tym przekonaniu przyjmujemy podaną nam przyjacielską rękę i cieszyć się będziemy gdy przez regularną korespondencję nawiązane stosunki nadal utrzymane będą. Przy regularnej pisemnej wymianie myśli moglibyśmy się duchowo poznać. Poczytywalibyśmy sobie jednak za wielki honor gdybyśmy mogli Waszą delegację osobiście u nas pozdrowić. Gdyby który z Szanownych Kolegów naszą piękną Szwajcarję miał odwiedzić serdecznie prosimy o zatrzymanie się u jednego z naszych Kolegów. Musiałby się u naszego Centralnego Prezesa dość wcześnie zgłosić, który z całą uprzejmością resztę załatwi. Wyrażamy nadzieję, że w niedługim czasie będziemy mogli w kole Waszej organizacji obopólnie się poznać. Dla Waszej orjentacji przesyłamy Wam nasze ostatnie sprawozdanie roczne, oraz kilka N-rów naszego organu „Der Lokomotivführer" które Wam dostarczą bliższych wiadomości o naszej organizacji.

W nadziei owocnej współpracy kreślimy się z koleżeńskiem pozdrowieniem w imieniu Centralnego Zarządu V. S. L. F.

Prezes: (—) **Bill** Sekretarz: (—) **Emil Wehlli II.**

Odchodząc po 35-letniej pracy kolejowej w stan spoczynku niniejszem składam serdeczne podziękowanie administracji oraz wszystkim kolegom za zgodną tyloletnią współpracę.

Mikołaj Lepszonek
masz. par. Skarżysko.

Wydawca: **Zaw. Zw. Maszyn. Kolej.** Red. odpow.: **Henryk Sommerfeldt.**

Odbito w drukarni „Robotnika", Warecka 7.